

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: V. N.
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Miroslavem Zemanem,
sídlem Ukrajinská 728/2, Praha,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2023, č. j. MV-24430-2/VS-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2023, č. j. MV-24430-2/VS-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl změněn výrok rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru legislativně právního a Krajského živnostenského úřadu (dále jen „krajský úřad“) ze dne 24. 1. 2023, č. j. 013604/2023/KUSK, sp. zn. SZ_001588/2023/KUSK, jímž bylo podle § 100 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zrušeno rozhodnutí Přestupkové komise města Hostivice (dále jen „přestupková komise“) ze dne 1. 5. 2021, č. j. 02682/21/Vn/JKl, vydané v přestupkovém řízení vedeném proti žalobci ve věci přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. a) a c) bod 4 a zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí ze dne 24. 1. 2023 změnil tak, že rozhodnutí přestupkové komise ze dne 15. 3. 2021 zrušil.

2. Žaloba obsahuje toliko jeden žalobní bod – žalobce namítá, že v projednávané věci uplynula tříměsíční subjektivní lhůta dle § 100 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Uvedl, že přestupková komise se o důvodu pro zahájení přestupkového řízení dozvěděla již 4. 4. 2022, kdy jí žalobce doručil usnesení Policie ČR ze dne 3. 2. 2022 o zahájení trestního stíhání žalobce.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že krajský úřad se o celé věci dozvěděl až dne 4. 1. 2023 z podnětu státního zastupitelství.
4. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného argumentoval způsobem obdobným podané žalobě.

II. Obsah správního spisu

5. Dne 1. 5. 2021 vydala přestupková komise rozhodnutí č. j. 02682/21/Vn/JKL, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. a) a c) bod 4 a zákona o některých přestupcích.
6. Dne 16. 12. 2022 byl přestupkové komisi doručen podnět Okresního státního zastupitelství Praha – západ k provedení přezkumného řízení. Přestupková komise tento podnět postoupila krajskému úřadu dne 5. 1. 2023.
7. Dne 24. 1. 2023 vydal krajský úřad rozhodnutí, jímž bylo podle § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 98 správního řádu zrušeno shora uvedené rozhodnutí přestupkové komise.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 22. 2. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání *de facto* (žalovaný změnil výrokovou část rozhodnutí krajského úřadu pouze tak, že opravil chybně uvedené datum rušeného rozhodnutí přestupkové komise) zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Dokazování soud neprováděl, jelikož navržené listiny byly v obdobném rozsahu předloženy již ve správním řízení a jsou tak obsahem správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.
10. Podle § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky vyjdou-li najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, zruší příslušný správní orgán rozhodnutí o přestupku v přezkumném řízení. Rozhodnutí o přestupku správní orgán zruší v přezkumném řízení též tehdy, pokud bylo vydáno přesto, že o totožném skutku již pravomocně rozhodl orgán činný v trestním řízení tak, že se nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

11. Podle § 100 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se přezkumné řízení podle odstavce 1 zahájí do 3 měsíců ode dne, kdy se správní orgán dozvěděl o důvodu pro zahájení přezkumného řízení.
12. Podle ustanovení § 95 odst. 1 správního řádu je příslušný k vedení přezkumného řízení správní orgán, který je nadřízený správnímu orgánu, který přezkoumávané rozhodnutí vydal.
13. V projednávané věci je mezi účastníky sporný okamžik, ke kterému začala běžet tříměsíční subjektivní lhůta dle § 100 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Jelikož zákon o odpovědnosti za přestupky neobsahuje komplexní úpravu přezkumného řízení, je třeba podpůrně použít obecnou úpravu přezkumného řízení ve správním řádu, a to především, pokud jde o určení orgánu příslušného k provedení přezkumného řízení. Podle § 95 odst. 1 správního řádu není příslušným orgánem k provedení přezkumného řízení orgán, který rozhodnutí vydal, ale jemu nadřízený správní orgán. V projednávané věci tak příslušným orgánem k provedení přezkumného řízení nebyla přestupková komise, ale krajský úřad – výše uvedené žalobce ostatně ani nezpochybňuje. Počátek běhu subjektivní lhůty je tedy třeba odvíjet od okamžiku, kdy se o důvodech pro zahájení přestupkového řízení dozvěděl správní orgán příslušný k provedení přezkumného řízení – případná vědomost jiného správního orgánu není pro posouzení běhu

subjektivní lhůty relevantní, jelikož nepříslušný orgán přezkumné řízení zahájit vůbec nemůže. Soud tak činí dílčí závěr, že počátek běhu subjektivní lhůty dle § 100 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky je vázán na okamžik, kdy se o důvodech pro zahájení přezkumného řízení dozví správní orgán příslušný k provedení přezkumného řízení, kterým byl v projednávané věci krajský úřad (shodně též § 96 odst. 1 správního řádu).

14. Z výše uvedeného je zřejmé, že argumentace žalobce není důvodná, jelikož nekoresponduje s platnou právní úpravou. Žalobce totiž dovozuje počátek běhu subjektivní lhůty od informací známých přestupkové komisi, která však nebyla k provedení přezkumného řízení příslušná. Žalobce netvrdí (a ze spisu to ani jinak nevyplývá), že by dne 4. 4. 2022 byl o důvodech pro zahájení přezkumného řízení byl informován rovněž krajský úřad. Ze správního spisu vyplývá, že krajský úřad se o důvodech pro zahájení přezkumného řízení dozvěděl až dne 4. 1. 2023, kdy mu byl přestupkovou komisí postoupen podnět Okresního státního zastupitelství Praha – západ k provedení přezkumného řízení. Jelikož přezkumné řízení bylo zahájeno vydáním rozhodnutí dne 24. 1. 2023, subjektivní lhůta dle § 100 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky byla zachována. S ohledem na výše uvedené závěry se soud nezabýval polemikou účastníků ohledně charakteru podání žalobce, doručeného přestupkové komisi dne 4. 4. 2022, jelikož tato polemika nemůže nic změnit na tom, že tímto podáním krajský úřad o důvodech pro zahájení přezkumného řízení informován nebyl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
16. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. dubna 2023

Mgr. Miroslav Makajev, v.r.
samosoudce